

Replik

Ulf Fredholm har i sin anmälan av min bok "Avveckling av aktiebolag" (SN nr 7/1975 sid 349) uttryckt farhågor för att en oinvidd läsare kan bi-bringas uppfattningen att riksskatteverket står som garant för boken och lösningarna på de skatteproblem som behandlas i den. Så är naturligtvis inte fallet. Även om Fredholm inte uttrycker sig helt klart tycks han mena att en person i min ställning skall vara försiktig i sina uttalanden. Detsamma bör gälla för en man i hans egen ställning. Om han varit en uppmärksam läsare hade han också noterat att jag ingenstans i de anmälda böckerna eller reklamen för dessa använt min tjänstetitel. En koppling mellan riksskatteverket och min bok är – speciellt för vad Fredholm kallar "en oinvidd läsare" – därför inte iögonfallande.

Att författare sätter ut sin tjänstetitel är annars snarare en regel än ett undantag och knappast anmärkningsvärt. Det har såvitt jag nu kan erinra mig heller aldrig antytts att detta skulle kunna föranleda läsaren att tro att det är arbetsgivarens – vare sig denne nu är riksskatteverket, ett universitet eller en privat arbetsgivare – och inte författarens egna synpunkter som framförs. Att en författare av förlaget presenteras med tjänstetitel eller liknande beror säkerligen till stor del på att en presumtiv bokköpare är intresserad av författarens bakgrund och referensram. Få ser något otillbörligt och farofyllt i detta.

Syftet med min skrift var att ge revisorer och företagens chefer en lättfattlig information om de speciella skatteregler som gäller vid övergång till annan företagsform. Risken med denna typ av facklitteratur är att den akademiskt inriktade läsaren anser vissa frågor för kategoriskt besvarade eftersom inte alla teoretiskt tänkbara situationer tagits med i framställningen. Det är väl snarare där som risken för bestämda uttalanden ligger. Å andra sidan blir lätt en alltför ambitiös, akademisk skrift yvig och svårbegriplig för den mer praktiskt inriktade läsaren. Han ser inte skogen för bara trädet. Jag har svårt att tro att någon uppfattar min skrift som ett principuttalande från RSV.

I den mån boken ger uttryck för vissa åsikter så står jag naturligtvis själv för dem. För ordningens skull bör kanske ändå påpekas att varken RSV eller någon annan såvitt jag känner till uttryckt någon motsatt åsikt. Jag är övertygad om att Fredholm är tämligen så ensam om sin oro, – dessbättre.

Olle Roos.